

[Sundhedsministeren]

de nationale sundhedsmyndigheder, før de markedsføres i det pågældende land. Dette gælder både for lægemidler, der er produceret i det pågældende land, og for lægemidler, der er importeret, hvad enten der er tale om originalimport eller parallelimport.

Desuden skal de nationale producenter og importører (original- og parallelimportører) godkendes og kontrolleres af de nationale sundhedsmyndigheder for lovligt at kunne udøve deres virksomhed.

I Danmark registreres lægemidler af Sundhedsstyrelsen, der ligeledes godkender og kontrollerer nationale producenter og importører. Lægemiddelområdet reguleres af lov om lægemidler.

I de andre EF-lande er der opbygget tilsvarende offentlige kontrolinstanser.

Spm. nr. S 631

Til *skatteministeren* (16/3 92) af:

Kim Behnke (FP):

»Hvilke erfaringer har told- og skattemyndighederne med overholdelse af regler for de virksomheder, som er ejet af udlændinge med opholdstilladelse?«

Svar (20/3 92):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Der foreligger ikke oplysninger, som gør det muligt at besvare det stillede spørgsmål. Jeg har imidlertid ikke grundlag for at tro, at der skulle være forskelle mellem den i spørgsmålet nævnte gruppe og andre grupper.

Spm. nr. S 634

Til *justitsministeren* (17/3 92) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvilke årsager kan begrunde, at ministeren ikke ønsker at modtage en borger i sit ministerium?«

Begrundelse

Ministeren har afvist at tage imod en borger med henvisning til, at besøget var overflødig, og de nærmere generelle årsager til afvisning af en borger bedes derfor oplyst, samt hvor ofte det sker.

Svar (27/3 92):

Justitsministeren (Engell):

Det følger af de gældende forvaltningsretlige regler, at en parts anmodning om en mundtlig drøftelse eller forhandling vedrørende en aktuel sag normalt skal imødekommes af vedkommende myndighed. Myndigheden vælger dog selv, hvem der fra dennes side skal deltage i mødet.

I forhold til kollegialt sammensatte forvaltningsmyndigheder kan parten således ikke, medmindre andet er fastsat, forlange at få lejlighed til at udtale sig for det samlede nævn, men har alene krav på at udtale sig over for en repræsentant for nævnet. Noget tilsvarende gælder i forhold til vedkommende minister.

Jeg lægger stor væggt på, at personer, der ønsker at forelægge deres sag for mig, også får lejlighed hertil. Det ligger imidlertid i sagens natur, at jeg på grund af andre opgaver ikke altid har mulighed for selv at afholde møde med de pågældende. Det kan også forekomme, at jeg på baggrund af sagens karakter og omstændighederne i øvrigt finder det mest hensigtsmæssigt at henvise den pågældende til at drøfte sagen under et møde med en af ministeriets ansatte.

Der foreligger ikke nogen talmæssig opgørelse over antallet af henvendelser om torsdagsmodtagelse, og i hvor mange tilfælde det er fundet mest hensigtsmæssigt at henvise den pågældende til eventuelt at tage et møde med embedsmændene.

Spm. nr. S 636

Til *socialministeren* (17/3 92) af:

Karen Højte Jensen (KF):

»Hvad vil ministeren råde kommunerne til at gøre, hvis de får mistanke om, at asylsøgere og flygtninge begår socialt bedrageri ved at hæve sociale ydelser i andre lande, samtidig med at de får socialhjælp i Danmark?«

Begrundelse

Morgenavisen Jyllands-Posten bragte søndag den 8. og mandag den 9. marts 1992 oplysninger om, at der foregår en trafik, hvor flygtninge regelmæssigt krydser grænserne for ulovligt at hæve sociale ydelser i flere lande samtidig. Det har nu fået det norske justitsmi-